

- 2) För det fall den första frågan inte besvaras jakande:

Ska artikel 56 TEUF samt direktiv 96/71/EG och direktiv 2014/67/EU då tolkas så, att de utgör hinder för att påföra kumulativa böter utan absoluta maximigränser för överträdelse av formella förpliktelser vid gränsöverskridande utstationering av arbetstagare?

(¹) EGT L 18, 1997, s. 1.

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU av den 15 maj 2014 om tillämpning av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informations-systemet för den inre marknaden (IMI-förordningen) (EUT L 159, 2014, s. 11).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour administrative (Luxemburg) den 20 mars 2019 — État du Grand-duché de Luxembourg mot B

(Mål C-245/19)

(2019/C 213/08)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour administrative

Parter i det nationella målet

Klagande: État du Grand-duché de Luxembourg

Motpart: B

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 7, 8 och 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, eventuellt jämförda med artikel 47 i nämnda stadga, tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats nationella lagstiftning som inom ramen för förfarandet för utbyte av upplysningar på begäran, som införts för att bland annat genomföra rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/99/EEG (¹), innebär att den tredje part som innehar upplysningarna inte i något fall kan överklaga, inbegripet via domstol, ett beslut där den behöriga myndigheten i den medlemsstaten ålägger denna tredje part att inkomma med upplysningar till myndigheten, i syfte att efterkomma en begäran om utbyte av upplysningar från en annan medlemsstat?

- 2) Om svaret på den första frågan är jakande: Ska artikel 1.1 och artikel 5 i direktiv 2011/16, i förekommande fall med beaktande av utvecklingen av tolkningen av artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter, tolkas så, att en begäran om utbyte av upplysningar, tillsammans med ett beslut om föreläggande som antagits av den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten, uppfyller kriteriet "kan antas vara relevant" om den begärande medlemsstaten anger den berörda skattebetalarens identitet, den tidsperiod som omfattas av undersökningen i den begärande medlemsstaten och identiteten för innehavaren av upplysningarna i fråga, samtidigt som den begärande medlemsstaten begär upplysningar om avtal och tillhörande fakturor och betalningar vilka inte preciseras men som avgränsas av de kriterier som avser, för det första, att avtalen har ingåtts av den som innehar de identifierade upplysningarna, för det andra, att avtalen är tillämpliga under de beskattningsår som omfattas av den undersökning som myndigheterna i den begärande staten genomför, och, för det tredje, att avtalen har en koppling till den berörda skattebetalaren?

(¹) EUT L 64, 2011, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour administrative (Luxemburg) den 20 mars 2019 — État du Grand-duché de Luxembourg mot B, C, D, F.C.

(Mål C-246/19)

(2019/C 213/09)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour administrative

Parter i det nationella målet

Klagande: État du Grand-duché de Luxembourg

Motparter: B, C, D, F.C.

Övrig part: A

Tolkningsfrågor

1. Ska artiklarna 7, 8 och 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, eventuellt jämförda med artikel 47 i nämnda stadga, tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats nationella lagstiftning som inom ramen för förfarandet för utbyte av upplysningar på begäran, som införts för att bland annat genomföra rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/99/EEG (¹), innebär att den tredje part som innehar upplysningarna inte i något fall kan överklaga, inbegripet via domstol, ett beslut där den behöriga myndigheten i den medlemsstaten ålägger denna tredje part att inkomma med upplysningar till myndigheten, i syfte att efterkomma en begäran om utbyte av upplysningar från en annan medlemsstat?